

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	4013200329
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013200329.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci žalobcu: Z. Y., bytom Q., zastúpeného advokátskou kanceláriou KOTRUSZ-BENČÍK, s.r.o., so sídlom Štefánikova č.57, Nitra, IČO: 47 237 252, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska č.8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSZOPCSSZ/BEZ/2013/2631/5328 z 22.02.2013 (o povolenie obnovy konania), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12.novembra 2013, č.k. 11S/28/2013-79, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12.novembra 2013, č.k. 11S/28/2013-79, p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalovaný rozhodnutím č. UPS/US1/SSZOPCSSZ/BEZ/2013/2631/5328 z 22.02.2013 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 02.01.2013 (ďalej len „úrad“) č. NR1/RSS/ZAM/2013/13735, o nepovolení obnovy konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalobca bol právoplatným rozhodnutím úradu č. N1/2010/16804 z 07.10.2010 dňom 01.10.2010 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie (ďalej aj „evidencia“), pričom žalobca v žiadosti o zaradenie do evidencie uviedol skutočnosť, že vedie so zamestnávateľom spor o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Rozsudkom č.k. 9Co 165/2012-259 z 06.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 18.09.2012, Krajský súd v Nitre potvrdil rozsudok prvostupňového súdu o neplatnosti výpovede z pracovného pomeru. Dňa 04.12.2012 žalobca doručil úradu žiadosť o povolenie obnovy konania, skončeného rozhodnutím o zaradení do evidencie; táto žiadosť bola zamietnutá. Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu úradu namietal, že vyšli najavo nové skutočnosti, t.j. neplatnosť výpovede a preto nemal byť zaradený do evidencie. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie úradu o zaradení žalobcu do evidencie od 01.10.2010 nadobudlo

právoplatnosť a že k určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru došlo až dňom právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co 165/2012-259 z 06.09.2012, teda až 18.09.2012. Uvedená skutočnosť v čase žiadosti o zaradenie do evidencie a jej posudzovania nebola známa a neexistovala ani v čase rozhodnutia úradu o zaradení do evidencie. Z uvedeného dôvodu žalovaný dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, keďže v zmysle § 62 ods.1 písm. a) zák.č.71/1967 Zb. o správnom konaní by táto skutočnosť musela nastať pred rozhodnutím o zaradení do evidencie.

Žalobca žalobou namietal nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia z dôvodu, že žalovaný nepostupoval v súlade s § 3 ods.3 a 4, ako i § 32 ods.1 a § 46 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní. Podľa jeho názoru sú splnené dôvody na povolenie obnovy konania, lebo novou skutočnosťou alebo dôkazom, ktoré majú podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa uplatniť v pôvodnom konaní bez zavinenia žalobcu, je právoplatný rozsudok krajského súdu o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru. V tejto súvislosti poukázal i na skutočnosť, že zamestnávateľ vydal potvrdenie o trvaní jeho zamestnania od 01.10.2010 do 31.01.2013, pričom zamestnávateľovi vznikla i povinnosť doplatiť za žalobcu všetky odvody podľa zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Krajský súd rozsudkom z 12.novembra 2013, č.k. 11S/28/2013-79, zamietol žalobu a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z administratívnych spisov žalobcu preukázané, že žalobca bol právoplatným rozhodnutím úradu zaradený do evidencie dňom 01.10.2010, pričom mu v tom čase bolo známe, že žalobca vedie so zamestnávateľom spor o skončenie pracovného pomeru. Taktiež mal za nesporné, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č.k. 9Co 165/2012-259 z 06.09.2012, bol medzitým rozsudok Okresného súdu v Nitre potvrdený len v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, a vo zvyšku bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec (i v časti určenia, že od zamestnávateľa nemožno spravodlivo požadovať, aby žalobcu ďalej zamestnával) mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Krajský súd poukázal na to, že inštitút obnovy konania podľa § 62 ods.1 písm. a) Správneho poriadku je mimoriadnym opravným prostriedkom v prípadoch, ak nové skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník v pôvodnom konaní nemohol uplatniť z dôvodu, že mu neboli známe alebo preto, že ich nemohol uplatniť bez vlastnej viny; novými skutočnosťami sú len také skutočnosti, ktoré nastali do vydania pôvodného rozhodnutia správneho orgánu, pretože len na také okolnosti mohol správny orgán prihliadať. Rozsudok krajského súdu č.k. 9Co 165/2012-259 z 06.09.2012 takou skutočnosťou nie je - nemožno ho považovať za novú skutočnosť alebo dôkaz, ktoré by existovali už v roku 2010. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že dôvod na obnovu konania o zaradenie žalobcu do evidencie uchádzačov o zamestnanie nebol daný a preto rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom.

Žalobca napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním, namietajúc ustanovenie § 205 ods.2 písm. a) O.s.p. vzhľadom na to, že krajský súd sa vôbec nezaoberal jeho argumentom v podaní zo dňa 16.07.2013 ohľadom možnosti spätného vyradenia z evidencie odo dňa zaradenia do evidencie, čím podľa jeho názoru došlo k vade konania v zmysle § 221 ods.1 písm. f) O.s.p. V jeho prípade boli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania o zaradení do evidencie, keďže nie jeho zavinením došlo k deklarovaniu neplatnosti výpovede až následne, pričom však účinky neplatnosti výpovede nastávajú spätne ku dňu jej podania. Ďalej namietol, že krajský súd sa nezaoberal ani definíciou uchádzača o zamestnanie vo vzťahu k potvrdeniu o trvaní zamestnania aj v dobe od 01.10.2010 do 31.01.2013, ktoré predložil k žalobe.

Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 36 ods.1 písm. o) zákona č.5/2004 Z.z. v znení platnom do 30.04.2013 a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach žaloby a v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 18.09.2012.

V zmysle § 250b ods.1 O.s.p. v spojení sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Z administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že preskúmané rozhodnutie bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 21.03.2013 a týmto dňom nadobudlo právoplatnosť. Žaloba bola podaná včas, dňa 16.04.2013.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí (§ 249 ods.2 O.s.p.).

Podľa § 250h ods.1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Z citovaných ustanovení § 249 ods.2 a § 250h ods.1 O.s.p. vyplýva, že dôvody, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, možno uplatniť len v lehote na podanie žaloby, teda v lehote dvoch mesiacov od doručenia preskúmaného rozhodnutia žalobcovi. Súd je týmto rozsahom žaloby viazaný a nemôže ísť nad jeho rámec. Z toho dôvodu sa súd mohol zaoberať len dôvodmi žaloby, uvedenými v žalobe, doručenej mu dňa 16.04.2013 a nemohol prihliadať na ďalšie dôvody, ktoré žalobca uviedol až v doplnení žaloby podaním zo 16.07.2013, teda po uplynutí lehoty podľa § 250b ods.1 O.s.p.

Predmetom preskúmaného rozhodnutia bolo nepovolenie obnovy konania. Týmto predmetom bol daný aj rozsah súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSZOPCSSZ/BEZ/2013/2631/5328 z 22.02.2013, čo znamená, že pri prieskume rozhodnutia žalovaného sa súd mohol zaoberať len zákonnosťou tohto rozhodnutia a nemohol sa zaoberať dôvodmi, ktoré žalobca namietal v žalobe vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného o vyradení z evidencie, ktoré krajský súd preskúmaval v inom konaní, vedenom pod sp. zn. 11S/36/2013.

Podľa § 250i ods.1 veta prvá O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd dospel k záveru, že pre správne orgány pri rozhodovaní o povolení obnovy konania bol rozhodujúci ten skutkový stav, že žalobca bol do evidencie právoplatne zaradený dňom 01.10.2010 a že rozsudok o určení neplatnosti výpovede pracovného pomeru v čase pred vydaním tohto rozhodnutia neexistoval. Pre rozhodnutie o zaradení do evidencie bol rozhodujúci stav v čase podania žiadosti o zaradenie. V tomto čase žalobca nesporne spĺňal podmienky pre zaradenie do evidencie podľa § 34 ods.2 a 3 zákona č.5/2004 Z.z.

Fikcia platnosti skončenia pracovného pomeru na účely zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie je v zákone č.5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti premietnutá v ustanovení § 34 ods. 2 a 3 práve na ochranu takého žiadateľa a jeho hmotného zabezpečenia v období do rozhodnutia súdu o (ne)platnosti skončenia pracovného pomeru.

Rozsudok súdu o neplatnosti výpovede nadobudol právoplatnosť až 18.09.2012, preto nejde o novú skutočnosť alebo dôkaz, ktoré by existovali v čase rozhodovania o zaradení do evidencie a ktoré by mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie správneho orgánu o zaradení do evidencie od 01.10.2010.

Z uvedeného dôvodu aj odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre postup podľa § 62 ods.1 písm. a) Správneho poriadku, rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s 246 ods.1 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 a § 250k ods.1 O.s.p., lebo žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.